

Recension av Angereds teaterskolas slutproduktion vt 2019

Göteborgs-posten 190331

"Det explosiva" är årets elevproduktion på Angereds teaterskola. Lis Hellström Sveningson ser uppdämd frustration i förorten få röst och plats på scen.

Alla vill säga något, men ingen vill lyssna. Det är ett återkommande konstaterande i "Det explosiva" som Angereds teaterskola nu spelar på Angereds teater. Skolan startade hösten 2016 med ambition att göra skillnad.

Dels handlar det om att uppmuntra intresset för teater – både som samhällsföreteelse och som yrke – bland grupper med blandad bakgrund. Dels handlar det om att släppa fram nya röster och ämnen på scenen.

Utgår från samtal med personer i Biskop

Dramatikern Christofer Bocker har skrivit den nya pjäsen direkt för de tolv eleverna i årets avgångsklass. "De explosiva" tar fasta på skolans båda perspektiv när den utgår från samtal med tretton personer som av olika anledningar finns i Biskopsgården.

Spelplatsen är ett torg, tomt på allt utom människor. Martin Fremlings scenografi erbjuder en öppen yta med trappor och nivåskillnader som ger regin variationsmöjligheter i möten och scenerier. En projektduk i fonden öppnar som ett fönster vyer med lätta moln mot blå himmel, muralmålningar eller naturbilder, allt efter stämningläge och behov. Resten får klassen visa.

Ramen sätter Donia (Fortesa Hoti), en ung, utvisningshotad kvinna, som har fått ett "kulturjobb" och spelar in röster i området. Människor ska få säga vad de verkligen tycker och vill. Men det får inte bli för allvarligt, helst roligt, och det ska vara autentiskt, ärligt och sant, beordrar projektledaren.

Uppdämd frustration

Förortens röster ger vittnesmål om skillnaden på att vara innanför och utanför systemet. Om familjeband, längtan efter frihet, vikten av pengar och deprimerande självförakt såväl som entusiastisk framtidstro. Att inte räknas hit, fast man är född här. Försök till politisk aktion. Viljan att få vara sig själv, bli sin egen, men ständigt buntas ihop som grupp. För att man hör till orten. Standardfrasen "Men det får man väl inte säga i det här landet" hörs även här.

Från alla håll samlas en uppdämd frustration över att varken få tala i, eller blir lyssnad på, i sin egen rätt. "Det var vi. Vi var de som kunde explodera", säger Gif (Paulina De Sousa Vieira) som besviknen har dragit sig undan efter att ha försökt att göra allt rätt och väntat på en tillhörighet som aldrig kommer.

Monologer och dialoger växlar med hjälp av Donias mikrofon. Fast intervjusituationen är förhöjd, spelscenerna växer smidigt fram i varierad form. De individuella rösterna bryts av med utbrott av gemensam rörelse. Soledad Howes koreografi utgår från skuggboxning, hela torget gungar emellanåt av fredlig, samlad kraft.

Träffande om mediernas förortsintresse

En sammanhållning mot yttre tryck utvecklas och kulminerar när en tillkallad "oberoende" journalist dyker upp. I sin häftiga yrkesutövning ger reportern (Sarah Tångring) en både grov och träffande bild av mediernas förortsintresse och trumpetar om hur hon står här, utan polis skydd, mitt i de dramatiska händelserna.

Runt omkring pågår bara förberedelserna för en födelsedagsfest.

Det mest dramatiska är diskussionen om vem som har ansvaret för att ta bort hundskiten som ligger mitt på torget.

För alla utbildningar inom scenkonsten är föreställningarna, att stå på scenen och möta en publik, både viktig övning och slutmål. Att hitta material som gör alla rättvisa i dessa skolproduktioner, är en stor utmaning. Det blir lätt tradigt när alla ska få sitt.

Bockers text är också full av röster som tar ställning för ett förortsperspektiv. Det kunde bli programmatiskt, men regissören Jakob Tamm och klassen på Angereds teaterskola lyckas gestalta människor bakom orden – så jag både hör och ser dem.

Lis Hellström Sveningson

Det explosiva av Christofer Bocker

Regi: Jakob Tamm

Ljusdesign: Reinhold Erzmoneit och Otto Båth

Scenografi: Martin Fremling

Kostym: Selma Wallbom

Rörelse: Soledad Howe

Medverkande: Almida Svensson, Delara Soltan-Zadeh, Emma Ebercrantz, Florence Razaghi, Fortesa Hoti, Hampus Keluf Anveden, Mattias Gourie, Paulina De Sousa Vieira, Sarah Tångring, Sofia Slättung-Wahlqvist, Vanessa Ho och Venus Homan